

Jézus, aki a mennybe fölment

A mennybe menő Krisztusban Isten felmagasztalta és jobbjára ültette az emberi természetet, tanítványainak pedig azt a parancsot adta, hogy hirdessék az örömhírt az egész földön. Krisztus ott rejtőzik minden ember arcában, különösen azokéban, akik a legtöbbet szenvednek: a szegények, a betegek, a lecsúszottak, az üldözöttek arcában...

II. János Pál

Jézus elmegy, de nem maradunk árván; megalapította szentségeit és itt hagyta tanítványait. Ők azonban még nem tudják, hogy hatalmukban van megmutatni Annak jelenlétét, aki most elhagyta őket, a Kenyérben, mely szeretetével egész lényünket a dicsőség felé vonzza.

Az angyalok kenyere azt a vágyat táplálja bennünk, hogy szemtől szembe lássuk Istenünket. Mikor láthatom már az Úr arcát, mindenütt azt kérdik tőlem: hol a te Istened? Minél jobban szeretjük, s minél inkább vágyakozunk a mennyország után, annál nagyobb bennünk a szeretet Jézus földi Teste iránt.

Krisztus leszállt a földre, hogy emberi testet öltson, feltámadása után pedig felment a mennybe. Belénk íródott ez a kettős mozgás, és arra tanít minket, hogy aki megalázza magát, az felemeltetik. A tanítványnak nem kell megvédenie vagy követelnie a neki járó helyet, tudja, hogy bár a világban él, élete már a mennyben van, elrejtve Krisztusban, aki ott ül az Atya jobbján.

Efraim

Intelem

Ne a lélekzetvételt. A zihálást.
Ne a nászasztalt. A lehulló
maradékot, hideget, árnyakat.
Ne a mozdulatot. A kapkodást.
A kampó csöndjét, azt jegyezd.

Arra figyelj, amire városod,
az örök város máig is figyel:
tornyaival, tetőivel,
élő és halott polgáraival.

Akkor talán még napjaidban
hírül adhatod azt, miről
hírt adnod itt egyedül érdemes.

Írnok,
akkor talán nem jártál itt hiába.

Pilinszky János

